

Paa Forsørgelsesvæsenets Kontor var man meget uvenlig mod hende, man sagde, at en saadan stor og kraftig Kvinde som hun kunde jo arbejde, hvad hun ogsaa selv mente, men naar der er mange unge ledige Kræfter, er der ingen, der tager en saadan ældre Kvinde i Arbejde. Hun opnaaede langt om længe Understøttelse, og man gav hende en saa svimlende Sum som 25 Kr. pr. Maaned. Det var nemlig i en By, hvor Højre og Venstre raader. 10 Kr. betalte hun om Maaneden i Husleje, og Resten, ca. 50 Øre pr. Dag, havde hun at leve af. Tænk, i denne frygtelige Dyrtid, hvor Varerne stiger i Pris fra Dag til Dag, byder man en fattig Arbejderkvinde 50 Øre at leve for! Jeg spurgte hende, hvordan hun bar sig ad med at faa det Par Øre til at slaa til, og hun svarede, at hun maatte love for sine gamle Arbejdskammerater, de var saa flinke ved hende, de gav hende nemlig deres Levninger, som de ikke kunde spise, stak dem ind ad hendes Vindue, naar de gik forbi. Jeg synes, at det er den største Haan, Samfundet kan vise en saadan gammel, hæderlig Kvinde, at byde hende en saa karrig Understøttelse, at hun skal være nødt til for at opretholde Livet at spise de gamle, tørre Levninger, som har ligget indpakket hele Dagen igennem i et ophedet Spiselokale. Vi maa have den Bestemmelse fjernet, at Kommunalbestyrelserne har Ret til at skønne i hvert enkelt Tilfælde; vi maa have indført bestemte Sæts og af en saadan Størrelse, at gamle Folk kan leve, og saaledes, at Alderdomsforsørgelsen bliver en vi kelig Samfundsforsorg for de gamle, hæderlige Mennesker. Faar vi dette gennemført, vil det betyde en lysere og lykkeligere Livsaften for Samfundets gamle og udslidte Borgere.

Til Slut vil jeg gerne fremsætte et Ønske, som ligger mig meget paa Hjerte. Jeg har hørt, at der er nedsat en Kommission om den Sag, jeg her sigter til, men jeg vil alligevel omtale den. Jeg vil gerne henstille, at man her som i Sverige maa faa indført en obligatorisk Uddannelse af unge Kvinder gennem Ungdomsskolen, som bør være en Fortsættelse af Barneskolen. Jeg har desværre ikke været til Stede i Lørdags, men jeg har hørt og gennem Referatet set, at det ærede 6te Medlem for Præstø Amt (Ulrich) har omtalt det samme Spørgsmaal,,

og det har glædet mig i allerhøjeste Grad at Spørgsmaalet er blevet taget op fra den Side. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem i, at man bør oprette Hus-holdningsskoler i alle Kommuner her i vort Land. Kun gør det mig ondt, at det ærede Medlem ikke kan gøre Skridtet fuldt ud ved at gaa med til at gøre disse Skoler obligatoriske. Thi gør man ikke dette, opnaar man i Virkeligheden det stik modsatte af det tiltænkte, nemlig at støtte de smaa Hjem. Det bliver absolut mere og mere nødvendigt at faa de unge Piger uddannet til husligt Arbejde. Alle er klare over, at det bedste her i vort Samfund er gode og velholdte Hjem, og at daarlige Hjem kun paafører Samfundet Udgifter. Nu er Forholdet det, at en Mængde unge Piger knap bliver færdige med deres Skolegang i 14 Aars Alderen, før de kommer ud i Erhvervs-livet, ud i Fabrikker, i Forretninger eller paa Kontorer, og andre, som er noget bedre stillede, gaar Eksamensvejen. Dermed er disse unge beskæftigede hele Dagen fra Morgen til Aften. En skøn Dag bliver en saadan ung Pige forlovet og skal giftes; hun skal føde Børn, og hun skal passe Hjemmet. Hvorledes vil man kunne forlange, at hun skal kunne forstaa at udføre alt det Arbejde, der er at gøre i et Hjem? Det er en stor Misforstaaelse at tro, at husligt Arbejde kan man lære sig selv. Nej, Husets og Hjemmets Gerning er et Fag, og den Teori, at det kommer af sig selv, har mangt et ungt Hjem maattet bøde haardt for og er derfor ofte hurtigt gaaet sin Opløsning i Møde. De smaa Hjem staar eller falder med Hustruens Kvalifikationer til at være Husmoder. Hvis hun ikke forstaa sin Gerning, hvis hun ikke forstaa at passe og pleje sin Mand og sine Børn, kan et saadant Hjemms smaa Indtægter ikke slaa til, selv om Manden bringer alt, hvad han fortjener, hjem. Man siger, at som Kvinderne er, er Hjemmene, og det er sikkert sandt. Men som Samfundsforholdene er nu, har man neppe Lov til at regne Kvinderne til Last, at Hjemmene er daarlige. Derfor mener jeg, at Samfundet bør oprette saadanne Skoler, hvor Landets unge Kvinder kan faa et Aars frit Ophold og Uddannelse i alt Hjemmets Arbejde. Man har i mange Aar ofret Millioner af Kroner paa Landets mandlige Ungdom til